

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Berislavićeva 11, Zagreb

2 St-354/16

TRGOVAČKI SUD U ZADRU

12-04-2019

PRIMLJENO

Poslovni broj: 68 PŽ-1835/2019-2

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Branke Šabarić Zovko, predsjednice vijeća, Ane Cvitković, sutkinje izvijestiteljice i Mirte Matić, članice vijeća, u stečajnom postupku nad dužnikom POTKONJE jednostavno društvo s ograničenom odgovornošću za proizvodnju i usluge u stečaju, OIB 14028668713, Knin, Ul. Sv. Ante 34, odlučujući o žalbi razlučnog vjerovnika HRVATSKA BANKA ZA OBNOVU I RAZVITAK, OIB 26702280390, Zagreb, Strossmayerov trg 9, protiv rješenja Trgovačkog suda u Zadru poslovni broj St-354/2016-115 od 22. veljače 2019., u sjednici vijeća održanoj 3. travnja 2019.

riješio je

I. Odbija se žalba razlučnog vjerovnika Hrvatska banka za obnovu i razvitak, kao neosnovana i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Zadru poslovni broj St-354/2016-115 od 22. veljače 2019. u točki I.a) 2. izreke i dijelu točke II.1. izreke za iznos od 158.350,00 kuna.

II. Ukida se rješenje Trgovačkog suda u Zadru poslovni broj St-354/2016-115 od 22. veljače 2019. u točkama I.a) 1., I.b) 2., II.3. izreke i dijelu točke II.1. izreke za iznos od 15.620,00 kuna i predmet vraća prvostupanjskom sudu na ponovan postupak.

Obrazloženje

Pobijanim rješenjem o namirenju odlučeno je da se iz diobne mase ostvarene prodajom imovine u vlasništvu stečajnog dužnika Potkonje i to nekretnina upisanih u zemljišnoj knjizi Općinskog suda u Šibeniku, Zemljišnoknjižnog odjela Knin - u zk. ul. 1586, čest. zem. 979/1 u naravi vinograd, površine 756 m², čest. zem. 979/2 u naravi vinograd, površine 2600 m² i čest. zem. 979/3 u naravi kuća i dvorište, površine 852 m², ukupno površine 4208 m², sve k.o. Žagrović, namiruju prvenstveno pod a 1) stečajna masa stečajnog dužnika na temelju troškova utvrđivanja predmeta razlučnog prava u iznosu od 15.620,00 kuna, pod a 2) stečajna masa stečajnog dužnika na temelju stvarno nastalih troškova unovčenja predmeta razlučnog prava u iznosu od 158.350,00 kuna. Potom pod b) tražbine i to 1) razlučnom vjerovniku Hrvatska banka za obnovu i razvitak, u iznosu od 204.834,92 kuna, 2) razlučnom vjerovniku Hrvatska agencija za malo gospodarstvo, inovacije i investicije, u iznosu od 11.695,08 kuna (točka I. izreke pobijanog rješenja). Točkom II. izreke pobijanog rješenja naloženo je Financijskoj agenciji da izvrši prijenos novčanih sredstava s posebnih računa na kojem se nalazi uplaćena jamčevina u iznosu od 78.100,00 kuna na način da pod 1)

stečajnom dužniku Potkonje, prenese na ime obračunatih troškova utvrđivanja predmeta razlučnog prava i stvarno nastalih troškova unovčenja predmeta razlučnog prava, ukupno iznos od 173.970,00 kuna, pod 2) razlučnom vjerovniku Hrvatska banka za obnovu i razvoj iznos od 204.834,92 kuna, te pod 3) razlučnom vjerovniku Hrvatska agencija za malo gospodarstvo, inovacije i investicije, u iznosu od 11.695,08 kuna.

U obrazloženju se navodi da je na ročištu za diobu kupovnine ostvarene prodajom imovine stečajnog dužnika pobliže opisanom u izreci pod točkom I. izreke rješenja postignuta prodajna cijena u iznosu od 390.500,00 kuna. Sukladno odredbi čl. 253. st. 1. i čl. 254. st. 2. i 3. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 71/15 i 104/17; dalje: SZ) prvenstveno se namiruju troškovi utvrđivanja predmeta razlučnog prava koji se određuju paušalno u iznosu od 5% od utška, što iznosi 15.620,00 kuna, dok obračun stvarno nastalih troškova unovčenja predmeta razlučnog prava iznosi 158.350,00 kuna. Ukupni troškovi utvrđenja i unovčenja predmeta razlučnog prava da iznose 173.970,00 kuna. Preostali iznos od 204.834,92 kuna raspodijeljen je razlučnom vjerovniku Hrvatska banka za obnovu i razvoj, jer je prvi u prednosnom redu, dok je preostali iznos od 11.695,08 kuna, raspodijeljen razlučnom vjerovniku Hrvatska agencija za malo gospodarstvo, inovacije i investicije, jer se radi o razlučnom vjerovniku koji je drugi u prednosnom redu. Nalog iz točke II. izreke rješenja donesen je na temelju odredbe čl. 28. st. 2. Pravilnika o načinu postupku provedbe prodaje nekretnina i pokretnina u ovršnom postupku („Narodne novine“ broj 93/14; dalje: Pravilnik) koji Pravilnik se primjenjuje na temelju odredbe čl. 95.a Ovršnog zakona („Narodne novine“ broj: 112/12, 25/13, 93/14 i 73/17; dalje: OZ), a sve u skladu s odredbom čl. 247. st. 1. Stečajnog zakona.

Protiv tog rješenja žalbu je izjavio razlučni vjerovnik Hrvatska banka za obnovu i razvitak, zbog svih zakonskih žalbenih razloga s prijedlogom ovom sudu da ukine pobijano rješenje i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovno odlučivanje. Iz sadržaja žalbe proizlazi da se žali na točku I.a) 1. i 2. izreke, točku I.b) 2. izreke, točku II.1. i 3. izreke. U žalbi navodi da je rješenje o dosudi nekretnine kupcu doneseno 20. prosinca 2017. Ročište za diobu kupovnine ostvarene prodajom navedene nekretnine održano je 29. svibnja 2018., te je žalitelj dostavio sudu stanje potraživanja po Ugovoru o kreditu ZP-D-158/13 na dan 29. svibnja 2018. koje potraživanje je osigurano založnim pravom prvog reda na nekretnini koja je unovčena. Nadalje, navodi da je sud zaključkom od 5. prosinca 2018. naložio stečajnoj upraviteljici da dostavi izvješće u odnosu na naknadu troškova koji su joj nastali u postupku te da ih dokumentira. Stoga, smatra kako je sud trebao održati novo diobno ročište i pozvati vjerovnike koji se namiruju iz predmetne kupovnine na dostavu novog stanja potraživanja jer je doneseno rješenje o namirenju nakon devet mjeseci te se njegovo potraživanje znatno povećalo na ime kamata za navedeno razdoblje, koje na dan donošenja rješenja o namirenju iznosi 214.073,93 kuna.

Žalba razlučnog vjerovnika djelomično je osnovana.

Pobijano rješenje ispitano je na temelju odredbe čl. 365. st. 1. i 2., te čl. 381. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13 i 89/14; dalje: ZPP), u vezi s čl. 10. SZ-a, u granicama razloga navedenih u žalbi i pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a i na pravilnu primjenu materijalnog prava.

Iz stanja spisa proizlazi da je rješenje o dosudi, kojim su nekretnine stečajnog dužnika, upisane u zemljišnoj knjizi Općinskog suda u Šibeniku, Zemljišnoknjižnog odjela Knin - u zk. ul. 1586, čest. zem. 979/1 u naravi vinograd, površine 756 m², čest. zem. 979/2 u naravi vinograd, površine 2600 m² i čest. zem. 979/3 u naravi kuća i dvorište, površine 852 m², ukupno površine 4208 m², sve k.o. Žagrović, dosuđene ponuditelju Gutić gradnja d.o.o., iz Knina, za iznos od 390.500,00 kuna, doneseno 20. prosinca 2017., te je postalo pravomoćno 6. siječnja 2018. Dopisom od 8. siječnja 2018. (list 216. spisa) žalitelj je obračunao svoju tražbinu u iznosu od 199.164,15 kuna, (i to s osnova glavnice u iznosu 140.000,00 kuna, dospjela kamata u iznosu od 33.430,68 kuna, zatezna kamata u iznosu od 3.850,04 kuna, zakonska zatezna kamata od 23. rujna 2016. - 20. prosinca 2017. u iznosu od 21.883,43 kuna). Nadalje, dopisom od 4. svibnja 2019. žalitelj je dostavio podatke o stanju potraživanja na dan 29. svibnja 2018., u iznosu od 204.834,92 kuna (i to s osnova glavnice u iznosu od 140.000,00 kuna, dospjela kamata u iznosu od 33.430,68 kuna, zatezna kamata u iznosu od 3.850,04 kuna zakonska zatezna kamata od 23. rujna 2016. - 29. svibnja 2018. u iznosu od 24.475,45 kuna, te troškove u iznosu od 78,75 kuna). Dakle, rješenjem o namirenju razlučnom vjerovniku Hrvatska banka za obnovu i razvitak je priznata tražbina u cijelosti, ali s obračunom potraživanja na dan 29. svibnja 2018., kao prvog u prednosnom redu namirenja.

Prema odredbi čl. 111. OZ-a koja se primjenjuje u skladu s odredbom čl. 247. st. 1. SZ-a, sud pristupa namirenju vjerovnika poslije pravomoćnosti rješenja o dosudi nekretnine kupcu i nakon što kupac položi kupovninu. Prema odredbi čl. 248. st. 1. SZ-a iz iznosa ostvarenoga prodajom:

1. namiruju se troškove unovčenja iz čl. 254. ovoga Zakona,
2. tražbine razlučnih vjerovnika prema redoslijedu određenom pravilima ovršnoga postupka i
3. preostali iznos predati stečajnom upravitelju za namirenje stečajnih vjerovnika.

Stavkom 2. čl. 248. propisana je obveza sudu da donese rješenje o namirenju u roku od 30 dana od dana pravomoćnosti rješenja o dosudi.

Nadalje, prema odredbi čl. 254. st. 3. SZ-a troškovi unovčenja predmeta razlučnoga prava određuju se paušalno u iznosu od 5% od utška.

Na sjednici Odjela trgovačkih i ostalih sporova održanoj 18. ožujka 2019., prihvaćeno je pravno stajalište koje glasi: Iz iznosa ostvarenog prodajom nekretnina te stvari ili prava na kojemu postoji razlučno pravo upisano u javnoj knjizi ne namiruju se troškovi utvrđivanja predmeta razlučnoga prava, nego samo troškovi unovčenja predmeta razlučnoga prava.

Takav pravni stav predstavlja pravno shvaćanje prihvaćeno na sjednici sudaca Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske i obvezno je za sva drugostupanjska vijeća ili suce pojedince tog odjela.

Slijedom navedenog proizlazi da se iz kupovnine ostvarene prodajom nekretnine ne mogu obračunati troškovi utvrđenja predmeta razlučnog prava, već samo troškovi unovčenja pa je pobijano rješenje u točki I.a) 1. i dijelu točke II.1. izreke kojim su utvrđeni troškovi utvrđenja predmeta razlučnog prava u iznosu od 15.620,00 kuna, valjalo ukinuti primjenom odredbe čl. 380. t. 3. ZPP-a kako je odlučeno u točki II. izreke ovog rješenja.

S druge strane, po ocjeni ovog suda, troškovi unovčenja nekretnine valjano su obračunati i obrazloženi, a niti sam žalitelj u žalbi ne navodi zbog čega smatra da su ti troškovi pogrešno obračunati pa je primjenom odredbe čl. 380. t. 2. ZPP-a odlučeno kao u točki I. izreke ovog rješenja.

Osnovano žalitelj navodi kako nije pravilno namiren odnosno da mu tražbina nije pravilno utvrđena s obzirom na protek vremena od devet mjeseci od održanog ročišta za diobu kupovnine do donošenja pobijanog rješenja. Naime, sud rješenje o namirenju donosi nakon održanog ročišta za diobu kupovnine (čl. 125. st. 1. OZ-a) i to u zakonskom roku od 30 dana (čl. 254. st. 2. SZ-a). Budući da se visina pripadajućeg iznosa namirenja tražbine utvrđuje, odnosno uzima u obzir prema podacima u spisu i zemljišne knjige te utvrđenja na ročištu za diobu kupovnine to sud, zbog utvrđene visine namirenja ima i obvezu rješenje o namirenju donijeti najkasnije u roku od 30 dana od održanog toga ročišta, u protivnom bi trebao održati novo ročište radi diobe kupovnine s novom utvrđenom visinom tražbina koje se namiruju.

Stoga je pobijano rješenje u točkama I.b) 2. i II.3. izreke valjalo ukinuti, jer namirenje tražbine drugog razlučnog vjerovnika u prednosnom redu namirenja, zavisi od valjanosti utvrđenja visine tražbine prvog u prednosnom redu namirenja, ovdje žalitelja.

U ponovnom postupku sud će odrediti novo ročište za diobu kupovnine na kojem će se raspraviti o namirenju vjerovnika i drugih osoba koje postavljaju zahtjev za namirenje (čl. 124. st. 4. OZ-a te će nakon toka u zakonskom roku od 30 dana donijeti novo na zakonu osnovano rješenje o namirenju.

Zagreb, 3. travnja 2019.

Predsjednica vijeća
Branka Šabarić Zovko, v.r.

Za točnost otpravka – ovlašteni službenik
Brankica Curman